

Nhận định:

TỪ VỤ VIỆC Ở HOUSTON, VIỆT QUỐC CÓ NÊN HAY KHÔNG NÊN ĐỐI THOẠI VỚI VIỆT CỘNG?

Thiện Ý

Ngay sau khi vụ việc một nhóm người Việt quốc gia ở Thành phố Houston, Texas, Hoa Kỳ âm thầm tiếp xúc với Thứ Trưởng Ngoại Giao Việt Cộng Nguyễn Thanh Sơn bị phát hiện, đã nổ ra một phản ứng chống đối quyết liệt của những người Việt quốc gia (Việt quốc) chống cộng, không chỉ ở Houston mà từ nhiều nơi tại Hoa Kỳ cũng như hải ngoại, đều đã bày tỏ thái độ trước vụ việc này qua các bài viết hay phát biểu trên các phương tiện truyền thông.

Riêng tại Thành phố Houston và các vùng phụ cận, một số đại diện các chính đảng, đoàn thể và một số cá nhân thân hào nhân sĩ chống cộng đã lên các phương tiện truyền thông phát biểu quan điểm và bày tỏ thái độ trước vụ việc này. Cá nhân chúng tôi cũng được vài cơ quan truyền thông ở đây yêu cầu cho biết quan điểm, song vì lý do sức khỏe đang trong thời gian trị liệu bệnh tật, nên chúng tôi đã phải từ chối yêu cầu trên. Tuy nhiên, vì cũng nhận được trên email và qua điện thoại của một số thân hữu và các độc giả xa gần thường theo dõi các bài viết trên mạng của chúng tôi, cũng muốn biết nhận thức và quan điểm của chúng tôi về vụ việc này. Vì vậy, chúng tôi đã cố gắng viết một bài nhận định về vấn đề này trong nhiều ngày qua với số giờ viết phù hợp với lời khuyên của bác sĩ điều trị để không phụ lòng tin của quý bạn và độc giả khắp nơi.

Nay xin gửi bài viết đã hoàn tất vào đúng ngày Lễ Giáng sinh 25-12-2012: **“TỪ VỤ VIỆC Ở HOUSTON, VIỆT QUỐC CÓ NÊN HAY KHÔNG NÊN ĐỐI THOẠI VỚI VIỆT CỘNG?”**

Bài viết chúng tôi lần lượt trình bày:

- Sơ lược vụ việc ở Houston.

- Nhận định của chúng tôi.
- Việt quốc có nên hay không nên đối thoại với Việt cộng?
- Kết luận.

I/- SƠ LƯỢC VỤ VIỆC Ở HOUSTON.

Vào khoảng trung tuần tháng 11-2012 dư luận người Việt Quốc Gia tại Cộng Đồng Houston và các vùng phụ cận bắt đầu xôn xao khi được biết trước đó vào ngày 15-10-2012 có một số người Việt Quốc Gia đã âm thầm tiếp xúc riêng tại một văn phòng thuộc Hội Đồng Thành Phố Houston với Thứ Trưởng Ngoại Giao chính quyền Việt cộng là Nguyễn Thanh Sơn và đoàn tùy tùng. Qua tấm hình được phổ biến rộng rãi trên các phương tiện truyền thông, người ta nhận diện được về phía người Việt Quốc gia có Nghị Viên Al Hoàng, tức Luật sư Hoàng Duy Hùng và 3 người khác là các Ông David Đức (*thường được gọi là Đức Đầu Bạc*) Phó Bí Thư Dân Xã Đảng là Trưởng Phái Đoàn, Kỹ sư Võ Đức Quang, Trưởng Ban Đấu Tranh Chính Trị của Cộng Đồng, Phó Chủ Tịch Đảng Đại Việt với Chủ tịch Đảng là Giáo sư Nguyễn Lý Tường, cựu Dân Biểu Quốc Hội Việt Nam Cộng Hòa, và Nguyễn Trung Chủ tịch Phong Trào Quốc Dân Việt Nam Hành Động do Ls Hoàng Duy Hùng sáng lập tại Houston cách nay trên 10 năm, hiện là Trưởng văn phòng của Nghị viên Al Hoàng.

Được biết chính nhờ bức hình này người ta mới hay có cuộc họp riêng này. Sau này được biết, đúng ra, theo thỏa thuận trước không bên nào được chụp hình quay phim để phổ biến. Nhưng nguồn tin riêng cho hay chính vợ của Ông David Nguyễn đã lén chụp được bức hình và sau đó chính Ông Đức Đầu Bạc đã xác nhận là gửi cho báo Quê Hương trong nước đăng tải nên vụ việc mới bị vỡ lở. Ngoài ra theo nguồn tin riêng đáng tin cậy, thì ngoài phiên họp hôm 15-10-2012 như hình chụp, sau đó còn có một buổi tiếp tân Phái đoàn Thứ Trưởng Ngoại Giao Nguyễn Thanh Sơn do Hội Đồng Thành Phố Houston khoản đãi, với sự tham dự của khoảng 70 người Việt quốc gia trong đó có nhiều thương gia, tài chánh gia và luật sư, bác sĩ tham dự.

Theo sự giải thích lúc đầu của Nghị viên Al Hoàng, thì nhân Thứ Trưởng Ngoại Giao Việt cộng Nguyễn Thanh Sơn cầm đầu

một phái đoàn qua Houston bàn chuyện kết nghĩa chị em giữa hai Thành phố Houston và Đà Nẵng, cũng như việc nối đường bay trực tiếp giữa Houston và Saigon, Nguyễn Thanh Sơn ngỏ ý muốn gặp gỡ với người Việt ở Houston. Bà Thị Trưởng Thành Phố Houston đã giao việc tổ chức cuộc gặp gỡ này và Ông đã thông báo đến các chính đảng, trừ Hội Đồng Đại Diện Cộng Đồng vì là một tổ chức vô vị lợi không có quyền hoạt động chính trị. Và vì vậy trong suốt cuộc họp đôi bên Nghị viên Al Hoang nói là hoàn toàn giữ im lặng không phát biểu điều gì. Còn các Ông David Nguyễn, Võ Đức Quang, Nguyễn Trung thì cho hay nội dung cuộc họp này là để **“Đấu tranh trực diện với Việt cộng”** về tự do, dân chủ và nhân quyền. Đấu tranh thế nào và kết quả cụ thể ra sao thì những người Việt quốc tham dự không nói rõ.

Theo Ông Nguyễn Hoàng Thắng, phối hợp viên các chính đảng quốc gia, thì xác nhận là Nghị viên Al Hoang có thông báo về ý muốn tiếp xúc của Thứ Trưởng Ngoại Giao VC Nguyễn Thanh Sơn, và chiếu nhiệm vụ Ông có đứng ra triệu tập một phiên họp đại diện các chính đảng quốc gia (*khoảng trên dưới mười chính đảng*). Thế nhưng sau khi thảo luận sôi nổi đã không tìm được sự đồng thuận nên thả nổi để ai muốn tham dự với tư cách chính đảng hay cá nhân là tùy. Vì vậy mới chỉ có ba người là các Ông David Nguyễn, Võ Đức Quang và Nguyễn Trung tham dự mà không rõ là họ tham dự với tư cách cá nhân hay đại diện chính đảng. Cho đến nay vẫn chưa thấy chính đảng của ba nhân vật này lên tiếng chính thức phủ nhận hay công nhận.

Như vậy là trước cuộc họp giữa phái đoàn của Thứ Trưởng Ngoại Giao Nguyễn Thanh Sơn và một số người Việt Quốc gia đã được Nghị viên Al Hoàng thông báo hạn chế trong một số chính đảng và những người vốn đã có làm ăn ở Việt Nam về thương mại (*thương gia...*) hay nghề nghiệp (*luật sư, bác sĩ...*), còn quần chúng người Việt quốc đều không hay biết. Vì vậy mới đưa đến phản ứng quyết liệt của một số người chống cộng ở Houston và nhiều nơi khác ở hải ngoại, đối với những người tiếp xúc với phái đoàn Việt cộng, nhất là người chủ động tổ chức cuộc họp này là Nghị viên Al Hoàng, mà báo Viet Weekly tường thuật rằng việc

làm của Nghị viên Al Hoàng **“khiến cho phe chống cộng cực đoan, những thế lực chính trị, cộng đồng chống đối ông Al Hoàng quyết liệt.** Vào ngày thứ Bảy, 24 tháng 11, 2012, một nhóm chống cộng quá khích đã kéo tới trước nhà nghị viên Al Hoàng để biểu tình, phản đối, tiếp theo đó vài ngày, thứ Ba, 27 tháng 11, một vụ khác kinh thiên động địa xảy ra nữa: nhà riêng của nghị viên Al Hoàng bị đặt bom với lời hăm dọa: **“Giết cả nhà nếu theo CS”!** Thành phố Houston rúng động. Các đài truyền hình dòng chính nhảy vào làm tin ì sèo. Phe truyền thông ủng hộ nhóm CCCĐ đăng nhiều bài viết gọi ông Al Hoàng là **“Việt gian,”** là **“Phản bội chính nghĩa Quốc gia.”** Một số đài truyền hình Việt địa phương tạo diễn đàn cho nhóm CCCĐ **“đánh”** ông Al Hoàng tới tấp.

(Viet Weekly là tờ báo Việt ngữ phát hành ở California từ lâu có chủ trương cổ võ cho việc đối thoại và hoà giải với Việt cộng vô điều kiện khiến có người nghi ngờ tờ báo này đã vô tình hay cố ý thực hiện đúng ý đồ **“Đặc tình truyền thông”** của Việt cộng. Sau vụ việc xảy ra ở Houston, báo này đã bình chọn Nghị viên Al Hoàng là **“Nhân vật trong năm 2012”.** Đồng thời gửi đặc phái viên qua Houston phỏng vấn Nghị viên Al Hoàng. *Xin đọc bài phỏng vấn gửi kèm*).

Trước sự phản ứng quyết liệt của các đoàn thể cũng như một số cá nhân người Việt Quốc gia chống cộng có chủ trương khác biệt, cho đến lúc này Nghị viên Al Hoàng đã không dấu diếm chủ trương có từ lâu của mình, qua các bài viết và lời nói, Ông đã biện minh cho chủ trương **“Đối thoại với Việt cộng để tìm sự đồng thuận từng phần, tiếp tục đối thoại để tìm sự đồng thuận toàn phần”.** Và qua **“Thông báo của Văn Phòng Nghị viên Al Hoàng”** cũng như trong cuộc phỏng vấn của tờ Viet Weekly, Nghị viên Al Hoàng đã xác nhận chủ trương **“Đối thoại với Việt cộng”** sẽ tiếp tục và khởi sự bằng hành động, rằng: **“Tôi sẽ đi Việt Nam trong một thời điểm thuận lợi và sau đó, những ai tin vào cánh cửa đối thoại mà tôi dần thân mở ra, những ai đồng thuận với chủ trương của tôi trên sách lược này, xin liên lạc với tôi, để chúng ta cùng bàn bạc công việc chung có lợi nhiều phía. Đây không**

phải là một cuộc đối thoại chỉ một, hai lần, mà nhiều lần.” (Xin coi 2 bài viết đính kèm của Ls Hoàng Duy Hùng ngày 18-2-2007 và ngày 11-12-2012 với nội dung biện giải cho chủ trương và phương cách chống cộng thông qua “Đối thoại” của mình).

II/- NHẬN ĐỊNH.

Qua diễn tiến vụ việc sơ lược trên, chúng tôi có một số nhận định sau đây:

1/- Nhận định 1: Vụ việc ở Houston đã đưa đến sự xung đột tranh luận công khai lần đầu tiên tại hải ngoại giữa hai khuynh hướng chống cộng bảo thủ và cấp tiến. Hai khuynh hướng chống cộng này mặc dù đều có chung mục tiêu và lý tưởng: **chống cộng vì tự do, dân chủ hóa đất nước.** Thế nhưng từ lâu đã có sự bất đồng về phương cách chống cộng để thành đạt mục tiêu tối hậu: **giải thể chế độ độc tài toàn trị cộng sản, thiết lập một chế độ dân chủ đa nguyên cho Quê Mẹ Việt Nam.**

Những người theo huynh hướng chống cộng bảo thủ chủ trương kiên định về lập trường và mục tiêu chống cộng, bảo lưu phương cách “**đổi đầu**” chứ “**không đối thoại**” để tiêu diệt chế độ độc tài toàn trị Việt cộng bằng tất cả phương cách đấu tranh chính trị, kinh tế, ngoại giao và cả bạo lực (*bao gồm bạo lực quân sự và bạo lực chính trị là sức mạnh của quần chúng*) khi cần để lật đổ chế độ Việt cộng, như đã từng thực hiện suốt 37 năm qua mà họ cho là hữu hiệu, ít nhiều tạo được thắng lợi giai đoạn, nên cần tiếp tục duy trì những phương thức chống cộng này cho đến ngày toàn thắng, dù phải kéo dài bao lâu đi nữa. Vì vậy họ kiên quyết đấu tranh một mất một còn với chế độ độc tài toàn trị Việt cộng, chống chiêu bài “**hòa giải và hòa hợp dân tộc**” của **Việt cộng và không đối thoại với Việt cộng**”. Bởi Vì họ không tin vào thực tâm và thiện chí của Việt cộng muốn “**hòa giải**” và “**Đối thoại**” thực sự để đưa đến điều tốt đẹp cho Đất Nước. Vì từ quá khứ đến nay Việt cộng chỉ dùng như chiêu bài tuyên truyền lừa mị để chiêu dụ Việt quốc “**hòa hợp với Việt cộng**” trong nguyên trạng (*Việt cộng vẫn độc quyền thống trị độc tài*), chứ không “**hòa**

giải” để “hòa hợp với Việt quốc” để cùng nhau thực hiện một “Chế độ tự do dân chủ thực sự cho Đất nước”

Những người theo khuynh hướng chống cộng cấp tiến thì chủ trương vẫn kiên định trên lập trường và mục tiêu chống cộng, nhưng mềm dẻo trong phương thức chống cộng để chuyển hóa chế độ độc tài toàn trị Việt cộng, bằng tất cả phương cách đấu tranh cũ (còn hữu hiệu) và mới hữu hiệu nào trên các mặt trận chính trị, kinh tế, ngoại giao và chỉ sử dụng bạo lực chính trị là sức mạnh của quần chúng khi thời cơ đến. (*không dùng bạo lực quân sự tránh đổ máu*). Vì vậy họ luôn tìm kiếm những cơ hội thực hiện những phương cách chống cộng hữu hiệu, phù hợp với sách lược chống cộng mới của Hoa Kỳ nói riêng và các cường quốc dân chủ trên thế giới nói chung, để chuyển hóa từng phần và làm tiêu vong chế độ độc tài toàn trị Việt cộng sau một quá trình thời gian thích hợp. (Xin vào : thieny-lienhuong.blogspot.com để biết sách lược chống cộng mới của Hoa Kỳ qua bài “36 năm Việt cộng xây dựng xã hội chủ nghĩa, vì sự nghiệp cộng sản quốc tế: Thành quả và triển vọng” và sách lược chống cộng bao lâu nay của Việt quốc qua bài “36 năm Việt quốc chống cộng vì tự do dân chủ cho đất nước: Thành quả và triển vọng”).

Tuy nhiên, cả hai khuynh hướng chống cộng bảo thủ và cấp tiến cho đến nay vẫn còn phân tán, chưa quy tụ được lực lượng để đưa ra một sách lược chung nhằm thực hiện hữu hiệu chủ trương chống cộng bảo thủ hay cấp tiến của mình. Vì vậy trên thực tế mới xảy ra những hành động chống cộng cá nhân gọi là cấp tiến, mà thực ra đã vô tình rơi vào đúng ý đồ khoét sâu mâu thuẫn giữa hai khuynh hướng chống cộng bảo thủ và chống cộng cấp tiến. Một điển hình trong quá khứ là hành động của cố Thiếu tướng Nguyễn Cao Kỳ và mới đây là việc làm của nhóm Nghị viên Al Hoàng.

2.- Nhận định 2: Chủ trương “Đối thoại với Việt cộng” mà Nghị Viên Al Hoàng đưa ra và biện luận về sách lược chống cộng thông qua “Đối thoại” rất hay, đúng theo lý luận của khuynh hướng chủ trương chống cộng cấp tiến, phù hợp với

sách lược chống cộng hậu chiến tranh lạnh của Hoa Kỳ. Thế những việc tiếp xúc riêng với Thứ Trưởng Ngoại Giáo Việt Cộng ngày 15-10-2012 vừa qua tại Houston, *(cũng như những gì ông công bố sẽ làm)*, không phải là phương cách đấu tranh bằng “**Đối thoại với Việt Cộng**” của khuynh hướng chống cộng cấp tiến. Và vì vậy, không chỉ có những người chống cộng theo khuynh hướng bảo thủ chống đối quyết liệt, mà ngay cả những người theo khuynh hướng chống cộng cấp tiến cũng không thể tán đồng việc làm vừa qua *(và sẽ làm sắp tới)* của Nghị viên Al Hoàng và những người khác.

Không phải là phương cách đấu tranh bằng “**Đối thoại với Việt Cộng**” của khuynh hướng chống cộng cấp tiến, là vì đã không hội đủ những điều kiện cần và đủ cho một cuộc “**Đối thoại chính danh và có hiệu quả**” *(Chúng tôi sẽ trình bày chi tiết ở phần sau)*. Vì vậy đã chỉ đưa đến hậu quả bất lợi cho công cuộc chống cộng *(Nội bộ phân hóa, chống đối lẫn nhau...)* và chỉ có lợi cho mục đích tuyên truyền của Việt cộng *(đã tiếp cận được với một số “kiểu bào” thuộc thành phần chống cộng...)*.

Thật vậy, hậu quả “**Nội bộ bị phân hóa, mâu thuẫn, chống đối lẫn nhau**” thì mọi người đều đã thấy sau vụ việc ở Houston, khiến nhiều người Việt quốc hoang mang chán nản. Trong khi những người thực hiện “**Đối thoại**” nói là đã “**Đấu tranh trực diện**” qua cuộc tiếp xúc với phái đoàn Thứ Trưởng Việt Cộng Nguyễn Thanh Sơn, bằng cách đưa ra những yêu sách, đòi hỏi về thực thi dân chủ và nhân quyền tại Việt Nam. Kết quả ra sao? Không cần nói ra thì ai cũng đoán được, quá lắm thì cũng chỉ nhận được câu trả lời của Nguyễn Thanh Sơn” *Vâng, chúng tôi xin ghi nhận nguyện vọng của quý vị, để báo cáo lên Đảng và Chính phủ...”*.

Thế nhưng ai cũng biết rằng những yêu cầu đòi hỏi về tự do, dân chủ, nhân quyền của phái đoàn ba người do Ông David Nguyễn làm trưởng đoàn, Việt cộng đã biết từ lâu, qua các cuộc đấu tranh của khối người Việt tỵ nạn cộng sản ở hải ngoại và nhân dân trong nước. Thực tế, Việt cộng vẫn không đáp ứng mà ngày còn gia tăng cường độ và mức độ đàn áp dân chủ, vi phạm nhân

quyền để củng cố, kéo dài chế độ độc quyền thống trị độc tài của Cộng đảng Việt Nam. Và vì vậy, **“đấu tranh trực diện”** theo kiểu **“Đối thoại”** này chẳng có lợi gì cho công cuộc chống cộng vì dân chủ cho Quê Mẹ Việt Nam mà chỉ có lợi cho mục đích tuyên truyền lừa mị của Việt cộng

Bởi vì, sau vụ việc ở Houston, Thứ trưởng Ngoại giao Việt Cộng đặc trách về người Việt ở nước ngoài là Nguyễn Thanh Sơn đã có thể báo cáo thành tích trong chuyên công tác kinh tế kết hợp với chính trị lần này, rằng đã tiếp cận được một số kiều bào ở Houston (*khoảng 70 người, vốn là một trong các mục tiêu của Nghị Quyết 36 của Việt cộng*) trong đó có một số thuộc các chính đảng chống cộng ở Houston (*ít nhất 4 người*) để nghe họ trình bày những yêu cầu, nguyện vọng và có dịp giải thích chủ trương chính sách về người Việt ở nước ngoài của **“Đảng và nhà nước ta”**.

Thực ra việc tìm cách tiếp xúc với người Việt quốc chống cộng ở nước ngoài là nhiệm vụ thường xuyên phải thực hiện của các viên chức chính phủ Việt cộng mỗi khi đi công tác ở nước ngoài, nhằm tuyên truyền, lôi kéo từng mảng (*khi không thể lôi kéo được toàn khối*) người Việt quốc trở thành kiều bào trực thuộc Đại sứ quán và các Lãnh sự quán Việt cộng bao lâu nay vẫn bị Việt quốc tẩy chay, cô lập. Trong quá khứ, việc làm này cũng đã giúp Việt cộng thâm nhận được một số những con nọn Việt quốc là đà ở nhiều nơi, vì ngây thơ, cả tin, vì bị Việt cộng tấn công vào huyết đạo tình tự dân tộc, đã công khai hay âm thầm về nước hợp tác trên mọi lãnh vực, rồi biện giải bằng mọi lý lẽ theo hoàn cảnh riêng.

Riêng tại Houston, không phải là lần đầu tiên mà đã hơn một lần đã có các cuộc tiếp xúc âm thầm với viên chức Việt cộng phụ trách công tác về người Việt ở nước ngoài từ khi chưa có Lãnh sự quán Việt cộng ở Houston. **Tỷ như cách nay ít năm, Thứ Trưởng Ngoại Giao Việt cộng Nguyễn Đình Bin cũng đã được tiếp đón trong một bữa ăn, với hàng chục người Việt quốc tham dự tại nhà một vị luật sư nổi tiếng chống cộng cực đoan, với lập trường bốn không (*Không hòa hợp hòa giai với Việt cộng, không đem tiền về đầu tư ở Việt Nam, không gửi tiền về Việt***

*Nam và không về Việt Nam khi còn Việt cộng). Sau đó, nhiều người trong số này đã thay đổi lập trường, đem chất xám và tiền của về Việt Nam với biện giải như là một cách chống cộng cấp tiến theo kiểu tiếp cận với đối phương để làm công việc truyền bá tư tưởng dân chủ cho quần chúng trong nước (dạy học, thuyết trình hội luận, huấn luyện...) hay “tặng độ ngọt” cho môi trường kinh tế thị trường (bằng đem tiền về đầu tư kinh tế...) để diệt con ruồi Việt cộng theo đúng sách lược chống cộng hiện nay của Mỹ “**Mật ngọt chết ruồi**” (Trong môi trường “**Mật ngọt kinh tế thị trường**” các cán bộ đảng viên Việt cộng sẽ “bị” tư sản hóa, chế độ độc tài toàn trị Việt cộng sẽ “được” dân chủ hóa” và nhà nước Việt cộng sẽ “Bị” tư bản hóa... và Việt cộng sẽ bị tiêu vong từng bước đi đến tiêu vong hoàn toàn sau một quá trình thời gian tịnh tiến).*

3.- Nhận định 3: Đối với cá nhân những người tổ chức và tham dự cuộc họp kín với Thứ Trưởng Ngoại Giao Việt cộng Nguyễn Thanh Sơn là Nghị viên Al Hoàng, David Nguyễn, Kỹ sư Võ Đức Quang và ông Nguyễn Trung, đó là quyền tự do chính trị của họ trong một đất nước dân chủ vào bậc nhất như Hoa Kỳ này, khi họ là những công dân Hoa Kỳ, lại là Nghị viên của một Hội Đồng Thành Phố, là một dân cử của cơ quan lập pháp địa phương cấp Thành phố của Hoa Kỳ. Nhưng đừng quên căn cước tỵ nạn cộng sản và nhiệm vụ đấu tranh thế nào có hiệu quả cho mục tiêu dân chủ hóa cho Quê Mẹ Việt Nam.

Theo nhận định của chúng tôi thì sau vụ việc này họ đã công khai xác định rõ, chủ trương chống cộng bằng con đường đối thoại mà họ gọi là “**đấu tranh trực diện với Việt cộng**”. Đồng thời họ vẫn xác định là người quốc gia chống cộng ôn hòa bằng con đường đối thoại. Chúng tôi cho rằng họ đã nói thật và hành động vì thiện chí, là những người làm chính trị có bản lĩnh, giám nghĩ, giám làm, dù biết rằng việc làm của mình chắc chắn lợi bất cập hại cho chính cá nhân mình, sẽ gặp sự chống đối quyết liệt của số đông, bị những phần tử chống cộng cực đoan căm thù, xuyên tạc, chụp mũ, lăng mạ bằng mọi cách như thực tế đã xảy ra.

Riêng cá nhân Nghị viên Al Hoàng, người đứng đầu nhóm chủ trương chống cộng bằng con đường “Đổi thoai”, ngoài bị các mũi nhọn tấn công tập trung, còn có hậu quả có thể mất ghế nghị viên trong nhiệm kỳ tới, nếu quả thực tế Ông đã đắc cử vào chức Nghị Viên Thành Phố Houston trong hai nhiệm kỳ liên tiếp vừa qua là do phiếu bầu có tính quyết định của những người Việt quốc đang chống lại chủ trương **“đổi thoai với Việt cộng”** của Ông. Còn chủ trương chống cộng **“trực diện đổi thoai với Việt cộng”** này có hữu hiệu hay phản tác dụng hay không lại là chuyện khác.

Đây là chủ trương, lập trường, quan điểm về phương cách chống cộng mới được Nghị viên Al Hoàng minh định trong trả lời phỏng vấn của Viet Weekly như sau:

“Có người hỏi tôi **“Hoàng Duy Hùng có theo CS không?”** Tôi xin đáp: **“Không. Hoàng Duy Hùng không theo CS.”** Lại hỏi **“Hoàng Duy Hùng có phải là người Quốc gia hay không?”** Xin đáp **“Hoàng Duy Hùng là người Quốc gia lúc nào cũng muốn Việt Nam có tự do, dân chủ. Nhưng Hoàng Duy Hùng có cái nhìn mới, phù hợp với thời đại, không đi theo con đường đấu tranh cũ.”** Tôi không cho các cụ đi con đường cũ là sai. Nếu quý vị thấy con đường cũ đấu tranh cũ còn hợp với mình, cứ việc đi. Còn tôi có con đường đấu tranh mới của tôi, nếu ai thấy phù hợp với mình, hãy cùng đi với tôi: **Đó là đấu tranh ôn hòa, văn minh, đấu tranh từng phần tìm sự đồng thuận. Còn những khác biệt sẽ tiếp tục nêu ra, tìm sự đồng thuận để đổi thoai tiếp....”**

4.- Nhận định 4:- Đối với những người chống đổi việc làm của Nghị viên Al Hoàng và những người khác đồng quan điểm.

Đây cũng là quyền bày tỏ sự bất đồng chính kiến trong lòng một quốc gia có nền dân chủ cao vào bậc nhất trên hành tinh này như Hoa Kỳ. Miễn là sự bày tỏ bất đồng ấy phải thể hiện hợp pháp. Về lý tính, cần dùng biện luận và chứng minh có tính thuyết phục để phản bác chủ trương và hành động gọi là **“đấu tranh trực diện”** bằng **“Đổi thoai”** với Việt cộng của nhóm Nghị viên Al Hoàng. Về cảm tính thể hiện qua cung cách bày tỏ sự bất đồng ôn

hòa, đừng thái quá, không sử dụng những ngôn từ vô văn hóa có tính nhục mạ, xúc phạm nhân phẩm con người. **Vì trên bình diện chính trị, bất đồng chủ trương, quan điểm không thể bị kết án như một kẻ có tội hay đáng bị lăng mạ thậm từ.**

Thực tế trong những tuần qua, sự bày tỏ thái độ phản đối chủ trương của Nghị viên Al Hoàng và những người khác đã diễn ra với một cường độ quyết liệt, song đa số những người chống đối đã giữ đúng cung cách thể hiện bất đồng trong một đất nước dân chủ, xã hội văn minh. Ngoại trừ một số cung cách thiếu văn minh, vô văn hóa thể hiện qua một số email trên mạng như đưa hình ảnh mô tả cha mẹ Nghị viên Al Hoàng lên mạng, với những bài viết xuyên tạc, bịa đặt nhằm nhục mạ, khủng bố tinh thần Nghị viên Al Hoàng và những ai không theo họ chống lại Nghị viên Al Hoàng... Thậm chí đã gọi các vị trong Hội Đồng Liên Tôn ở Houston, là Tên Linh mục này, Thằng Thượng tọa kia... thì thật là quá quắt, gây phản ứng phản nộ cho người đọc. Còn đối với Nghị Viên Al Hoàng, cũng thật đáng tiếc, khi bị tấn công theo kiểu vô văn hóa của một thiểu số này, đã có lúc nổi nóng không còn giữ được bình tĩnh, sáng suốt, nên đã có cách ứng xử không đúng đắn với một số cá nhân đã chống đối và phê bình Ông nghiêm túc (*Như với Nhà truyền thông Dương Phục, Nhà tranh đấu dân chủ trong nước Nguyễn Khắc Toàn, nhà báo kỳ cựu Trung Tá Nguyễn Đạt Thịnh...*)

Thực ra, đây chỉ là việc làm quen thuộc của một số ít kẻ chúng tôi cho không phải là những người Việt quốc gia chân chính, hay là một người có niềm tin tôn giáo. Dường như hành động của những người này, không nhiều, chỉ là dịp để thỏa mãn lòng hận thù cá nhân với Nghị viên Al Hoàng hơn là vì lợi ích chống cộng. Trái lại hành vi của họ còn hại cho công cuộc chống cộng, vì vô tình (*hay cố ý nếu đang thực hiện công tác “Đặc tình truyền thông” cho Việt cộng dưới vỏ bọc Việt quốc...*) đã giúp thực hiện ý đồ của Việt Cộng là phân hóa và phá nát các Cộng Đồng Việt quốc chống cộng ở hải ngoại vốn là hậu phương chống cộng đáng tin cậy bao lâu nay của đồng bào trong nước. Đây là một tệ trạng đã có từ lâu ở hải ngoại mà chúng tôi đã có nhiều bài viết

nói rõ nguyên nhân và hậu quả tai hại nhiều mặt cho công cuộc chống cộng vì tự do dân chủ cho đất nước. Có người bất bình, chán nản đã thốt lên 4 câu thơ này:

*“Chống cộng ngày này hồng mắt thôi,
Mười người chống cộng sáu người lui,
Diệt cộng ác gian nào đâu thấy?
Chỉ thấy phe mình đánh phe ta !?!”*

Thật là nghịch lý và phản tác dụng khi Việt quốc đã và đang đấu tranh cho một nền dân chủ đa nguyên, mà nay trên con đường đấu tranh mỗi khi có mâu thuẫn bất đồng lại tìm cách hạ nhục, chụp mũ nhau, lại đối xử tàn tệ với anh em, chiến hữu dẫn đến bất hòa, căm thù nhau hơn cả căm thù Việt cộng như thế sao?

Theo nhận định của chúng tôi, phản ứng quyết liệt chống lại chủ trương và phương cách chống cộng mới của Nghị Viên Al Hoàng, không phải chỉ là phản ứng của “phe chống cộng cực đoan” như báo Viet Weekly viết. Thực tế là, phe chống cộng cực đoan chỉ là một thiểu số rất ít trong khuynh hướng chống cộng bảo thủ. Phản ứng chống lại Nghị viên Al Hoàng lần này là của đại đa số người viết quốc gia chống cộng thuộc cả hai khuynh hướng bảo thủ cũng như cấp tiến không cực đoan. Đa số im lặng, không lên tiếng không có nghĩa là tán đồng việc làm “**Đối thoại**” với Việt cộng trong hiện trạng, thiếu nhiều điều kiện cần và đủ về chủ quan (*phía Việt quốc*) và khách quan (*phía Việt cộng*)

Xin lưu ý: Khuynh hướng chống cộng bảo thủ không đồng nghĩa với cực đoan. Trong khuynh hướng chống cộng bảo thủ hay cấp tiến đều có tính cực đoan thể hiện qua những hành động thái quá của một số người đưa đến hậu quả “lợi bất cập hại”. Tỷ như hành động thái quá của những người chống Nghị viên Al Hoàng trong vụ “Đối thoại” với Thứ Trưởng Việt cộng Nguyễn Thanh Sơn được coi là những phần tử chống cộng cực đoan, chỉ là thiểu số đếm trên đầu ngón tay, nhưng đa số thuộc khuynh hướng chống cộng bảo thủ đã phản ứng quyết liệt, đúng cung cách sinh hoạt dân chủ và thể hiện đúng tính bảo thủ chân chính. Trái lại việc làm “Đối thoại” vừa qua hay tiếp tục làm sắp tới trong hiện trạng của

Nghị viên Al Hoàng, chúng tôi cho là mang tính cực đoan, lợi bất cập hại.

Sở dĩ có phản ứng quyết liệt chống lại chủ trương và phương cách chống cộng mới của Nghị Viên Al Hoàng lần này là số đông của cả hai khuynh hướng chống cộng bảo thủ cũng như cấp tiến là vì từ trước đến nay cả hai khuynh hướng vẫn thống nhất trong chủ trương, quan điểm và lập trường chống cộng đến cùng để tiêu diệt chế độ độc tài toàn trị cộng sản tại Việt Nam, bằng tất cả phương cách chống cộng đã tiến hành suốt 37 năm qua (*Bảo thủ*) chỉ khác về phương thức chống cộng mới (*cấp tiến*), dù thực tế chưa đưa đến chiến thắng sau cùng (*tiêu diệt chế độ độc tài cộng sản, thiết lập chế độ tự do dân chủ*), nhưng ít nhiều đã có hiệu quả; không chấp nhận “đối thoại**” và kiên quyết chống lại kiểu “**hòa giải và hòa hợp của cộng sản**”. Vì Việt cộng cho đến nay vẫn chưa cho thấy thực tâm và thiện chí cùng Việt quốc giải quyết hòa bình (*tức hòa giải*) các mâu thuẫn về các vấn đề căn bản của Đất nước (*chế độ chính trị dân chủ, với các nhân quyền và dân quyền được tôn trọng, bảo vệ và hành xử cho mọi người dân...*) để cùng nhau (*hòa hợp*) xây dựng và phát triển toàn diện đất nước đến phú cường, văn minh tiến bộ theo kịp đà tiến hóa chung của nhân loại. Trái lại, cho đến lúc này, Việt cộng vẫn chủ trương và thực hiện “**Hòa hợp**” (*Việt quốc thôi chống cộng, hòa hợp với chế độ Việt cộng để xây dựng đất nước*) chứ không “**hòa giải**”, vẫn không chấp nhận “**Đối thoại**” nghiêm túc với Việt quốc.**

5.- Nhận định 5: Qua vụ việc tiếp xúc với phái đoàn Việt cộng ở Houston cho thấy đã có manh nha khuynh hướng chủ trương chống cộng cấp tiến trong nội bộ các chính đảng quốc gia bao lâu nay vẫn theo khuynh hướng bảo thủ. Nhưng dường như còn lung túng, vì chưa hình thành được một sách lược chống cộng theo chủ trương này và chưa có dịp thử nghiệm để thấy hiệu quả thực tiễn, và còn e dè sợ bị khuynh hướng chống cộng bảo thủ chống đối.

Như mọi người đã được biết, thì chính Nghị viên Al Hoàng đã thông báo cho Ủy Ban Liên Kết các chính đảng quốc gia (*khoảng*

trên dưới 10 Đảng). Người điều hợp Ủy Ban Liên kết các chính đảng này là Ông Nguyễn Hoàng Thắng đã xác nhận và có triệu tập một phiên họp bàn thảo có nên hay không nên tiếp xúc. Sau cùng không có sự đồng thuận nên chỉ có 3 người thuộc 3 chính đảng nằm trong Ủy Ban đã cùng Nghị viên Al Hoàng tiếp xúc với Phái đoàn Việt cộng. Mặc dù không đồng thuận, song đa số đại diện các chính đảng đã giữ im lặng cho đến khi vụ việc bị phát hiện. Sau đó, một số người của các chính đảng không tham gia tiếp xúc đã lên đài phát thanh, truyền hình Việt ngữ địa phương bày tỏ quan điểm, lập trường không tán thành việc làm của nhóm Nghị viên Al Hoàng, nhưng không phản đối và lên án mạnh mẽ như một số cá nhân và đoàn thể chống cộng theo khuynh hướng bảo thủ.

Riêng các chính đảng có người tham dự tiếp xúc với phái đoàn Việt cộng, thì Ông Nguyễn Trung Chủ Tịch Phong Trào Quốc Dân Việt Nam Hành Động đã được người sáng lập là Ls, Hoàng Duy Hùng đã công khai xác nhận chủ trương chống cộng bằng con đường **“Đối thoại”**. Do đó có thể coi sự tham dự tiếp xúc của Ông Nguyễn Trung với tư cách một chính đảng. Còn Ông David Nguyễn (*Tức Đức Đầu Bạc*) Phó Tổng Bí Thư Nhân Xã Đảng đã là Trưởng Đoàn tham dự tiếp xúc với phái đoàn Việt cộng, mặc dù đã bị Ông Nguyễn Văn Nam Tổng Bí Thư phản đối, song không thấy đưa ra biện pháp kỷ luật nào đối với Ông David Nguyễn. Phải chăng Ông Tổng Bí thư Nguyễn Văn Nam đã chỉ phản đối chiếu lệ, còn Ông David Nguyễn đã thực sự làm việc thử nghiệm cho chủ trương mới của Nhân Xã Đảng?. Điều này có thể đúng với thực tế khi vài năm trước đây một lãnh tụ có ảnh hưởng của Nhân Xã Đảng là Tiến sĩ Lê Phước Sang đã về Việt Nam nói là để làm công việc hòa giải giữa hai Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo Quốc Doanh và Giáo Hội Chính Thống (*Dường như đã thất bại?*). Người nữa là Kỹ sư Võ Đức Quang, Phó Chủ Tịch Đảng Đại Việt (*phái Gs. Nguyễn Lý Tường*) đã tham gia tiếp xúc cũng có thể coi là làm nhiệm vụ của Đảng. Vì qua bài viết của một người ký tên Trần Quân ngày 10-12-2012 được suy đoán là một đảng viên cao cấp trong Đảng Đại Việt thì cho hay “*. Chủ Trương 4 Điểm mà GS Nguyễn Lý-Tường đã đưa ra trong Đại Hội Đại Biểu Đại*

Việt Cách Mạng Đảng họp tại Houston hai ngày 31/3 và 01/4/2012 là một Thông Điệp được gửi đến cho Hà Nội . Ông Võ Đức Quang là người chính thức chuyển Thông Điệp đó cho Nguyễn Thanh Sơn (Thứ Trưởng Ngoại Giao của Hà Nội). (Xin đọc bài viết đính kèm).

6.- Nhận định 6: Nếu liên kết vụ việc tiếp xúc với phái đoàn Thứ Trưởng Việt cộng Nguyễn Thanh Sơn tại Houston ngày 15-10-2010, với sự kiện trước đây Báo Người Việt cho đăng tải bài viết của độc giả ký tên Sơn Hào, với nội dung, lời lẽ xúc phạm đến tập thể người Việt tị nạn, và tuyên truyền cho chế độ Cộng Sản, được đăng trong mục Thư Độc Giả, báo Người Việt số ra ngày Chủ Nhật, 8 Tháng 7 năm 2012. **Và mới đây tác phẩm “Bên Thẳng Cuộc”** của Huy Đức, một nhà báo Việt Cộng đang tu nghiệp ở Hoa Kỳ, được Báo Người Việt quảng cáo cổ động rầm rộ, với một số thức giả có tiếng ở hải ngoại, trong đó có người từng về Việt nam hoạt động giao lưu luật pháp, văn hóa tư tưởng, đã hết lời khen ngợi... **Phải chăng tất cả nằm trong một ý đồ của Việt cộng là muốn chọc thủng phòng tuyến chống cộng của Việt quốc ở hải ngoại bằng 3 mũi giáp công. Đồng thời muốn thăm dò mức độ và cường độ phản ứng của Việt quốc chống cộng ở hải ngoại để điều chỉnh công tác thực hiện hiệu quả các mục tiêu của Nghị Quyết 36 đối người Việt Nam ở nước ngoài.**

Khách quan mà nói các ý đồ nêu trên Việt cộng đã thành đạt ít nhiều qua ba sự kiện nêu trên. Vì sau mỗi sự kiện này, nội bộ Việt quốc xào xáo chống phá nhau quyết liệt, nhưng mức độ và cường độ phản ứng cho thấy đã suy giảm rất nhiều so với các vụ việc vào những thập niên trước đây. **Các biện pháp chống đối vẫn chỉ là các kháng thư, bản lên tiếng của các đoàn thể và những bài viết của một số cá nhân không nhiều lên án, tố cáo, phản bác, nhục mạ thậm từ, kêu gọi quần chúng tẩy chay, cô lập các đối tượng đã gây ra sự kiện. Mạnh mẽ hơn là kêu gọi quần chúng chống cộng tham gia các cuộc biểu tình phản đối,** song thực tế đã thu hút số người tham gia không còn đông đảo hàng ngàn hay hàng chục ngàn như trước đây (*như vụ Trần Trường ở Nam California ...*).

Diễn hình, như các cuộc biểu tình trong vụ báo Người Việt trước đây và các cuộc biểu tình trước tư gia Ls Hoàng Duy Hùng mới đây, số quần chúng chống cộng tham gia thật ít ỏi, chỉ khoảng hai ba chục người.

Vì bài viết đã khá dài, nên chúng tôi chỉ nêu các sự kiện để độc giả suy nghĩ và Việt quốc cảnh giác để đừng mắc mưu Việt cộng để chỉ chú tâm vào việc chống nhau, tự phân hóa làm suy yếu nội lực Việt quốc, mà quên chống đối phương chính là Việt cộng.

III/- VIỆT QUỐC CÓ NÊN HAY KHÔNG NÊN “ĐỐI THOẠI” VỚI VIỆT CỘNG?

Câu trả lời tổng quát là: **Không nên đối thoại với Việt cộng trong hiện trạng và chỉ đối thoại với Việt cộng khi hội đủ những điều kiện cần và đủ về mặt chủ quan cũng như khách quan.**

1.- Không đối thoại với Việt cộng trong hiện trạng về mặt chủ quan khi Việt quốc còn phân tán, chống cộng theo kiểu đánh võ tự do, chưa có thế lực và sách lược chung để “Đối thoại” đúng tư thế và có hiệu quả, nên dễ bị Việt cộng phân hóa, lũng đoạn đưa đến tình trạng chống phá lẫn nhau kịch liệt, với cường độ và mức độ có khi hơn cả chống đối phương Việt cộng.

Về mặt khách quan khi Việt cộng vẫn chỉ muốn tiếp tục duy trì chế độ độc tôn, độc tài toàn trị để bảo vệ các ưu quyền đặc lợi cho một tập đoàn thống trị độc quyền là Cộng đảng Việt Nam, vẫn chưa sẵn sàng chấp nhận **“Đối thoại”** để **“hóa giải mâu thuẫn”** với Việt quốc về các vấn đề căn bản của Đất nước (*Dân chủ hóa đất nước để mọi nhân quyền và dân quyền được thực thi, để thống nhất toàn lực quốc gia xây dựng, phát triển toàn diện đất nước, tạo thế và lực đập tan cuồng vọng xâm lăng lãnh thổ, lãnh hải Việt nam của ngoại bang Phương Bắc (Tàu cộng).* Thực tại, Việt cộng vẫn tiếp tục sử dụng mọi thủ đoạn lừa mị đánh phá nội bộ Việt quốc để tìm cách qui phục, củng cố độc quyền thống trị cho Cộng đảng Việt Nam.

2.- Chỉ “Đối thoại với Việt cộng khi:

- Về mặt chủ quan khi Việt quốc thống nhất được toàn lực quốc gia chống cộng thành một Bộ Tham Mưu chung để cùng hoạch định một sách lược chống cộng phù hợp và hữu hiệu. Hai khuynh hướng chống cộng bảo thủ và cấp tiến cần ngồi lại bàn thảo để thành lập một **“Ủy Ban Lãnh Đạo Toàn Lực Quốc Gia Chống Cộng vì dân chủ”** chẳng hạn. Nếu không thì ít ra mỗi khuynh hướng chống cộng có thể thành lập riêng một bộ tham mưu, song song tồn tại, hợp đồng đấu tranh theo phương sách chống cộng của mình, để cùng thực hiện sách lược chống cộng riêng theo chủ trương, phương thức chống cộng của mình, cần tin tưởng nhau, không đánh phá lẫn nhau làm suy yếu nội lực, tập trung mũi nhọn tấn công vào đối phương duy nhất là Việt cộng. Chẳng hạn, khuynh hướng chống cộng bảo thủ có thể thành lập **“Liên Minh Quốc Gia Chống Cộng Vì Dân Chủ cho Việt Nam”**; Trong khi khuynh hướng chống cộng cấp tiến có thể thành lập **“Liên Minh Các Lực Lượng Đấu Tranh Cho Dân Chủ Việt Nam”**.

*(Vì vậy xin góp ý riêng với Ls Hoàng Duy Hùng: Nhân dịp này hãy đứng ra làm một cuộc vận động thành lập một Liên Minh các chính đảng, tổ chức đấu tranh có chung chủ trương, phương thức chống cộng “Đấu tranh Trực Diện” bằng “Đối Thoại”. Và hãy ngưng ngay những gì sẽ làm trong hiện trạng mà mình đã công bố rất khó thành công, chỉ có tác dụng thách thức công luận gây bất bình và phẫn nộ trong khối Việt quốc chống cộng hải ngoại cũng như trong nước. Đồng thời, các chính đảng hay tổ chức đấu tranh nào có chung chủ trương với Ls Hoàng Duy Hùng, hãy công khai vận động, kết hợp thành một **“Liên Minh Các Lực Lượng Đấu Tranh Cho Dân Chủ Việt Nam”** để cùng hoạch định một sách lược chống cộng chung theo chủ trương, quan điểm mới của mình.)*

- Về mặt khách quan, nếu Việt cộng chủ động đưa ra đề nghị **“đối thoại” nghiêm chỉnh về các vấn đề căn bản của Đất nước**, Việt quốc có đủ uy thế để đáp ứng **“Đối thoại”** trên cấp độ trung ương (với Đảng và nhà nước Việt cộng). Nếu không thì chính Việt quốc sẽ chủ động thách thức Việt cộng **“Đối thoại”** công

khai dưới nhiều hình thức khả thi, vô điều kiện (theo nghĩa không đặt điều kiện tiên quyết mới đối thoại, chỉ cần Việt cộng nhận đối thoại theo sự thách thức của Việt quốc và đồng ý về một số nguyên tắc đối thoại sao cho khách quan, công bình cho cả đôi bên) **để quốc dân Việt Nam trong và ngoài nước, cũng như công luận quốc tế biết rõ giữa Việt quốc và Việt cộng ai đúng, ai sai, phải trái thế nào, chân lý thuộc về ai.**

Sự “đối thoại” trong tư thế và điều kiện cần và đủ dù chủ động hay bị động, **Việt quốc vẫn có thể giành thắng lợi trên mặt trận chính trị đối nội, cũng như đối ngoại. Đồng thời cũng là cơ hội thực tập, rút kinh nghiệm cho thời kỳ đầu tranh nghị trường trong khung cảnh chế độ dân chủ đa nguyên chắc chắn sẽ đến và phải đến trong một tương lai không xa, theo đúng tiến trình thực hiện sách lược chống cộng hậu Chiến Tranh Lạnh của Hoa Kỳ và các cường quốc dân chủ tư bản.** (Diệt cộng sản trong “*môi trường mật ngọt kinh tế thị trường*”, thay vì diệt cộng sản trong “*Môi trường mật đắng chiến tranh*”).

III/- KẾT LUẬN:

Những người Việt quốc chống cộng theo khuynh hướng bảo thủ cũng như cấp tiến đều phải nhìn nhận rằng phương thức chống cộng 37 năm qua của chúng ta dưới nhiều hình thức đều đã có hiệu quả ít nhiều, được kiểm chứng bằng những bước lùi về phía dân chủ của đảng và nhà cầm quyền chế độ độc tài toàn trị Việt cộng.

Những thành quả ấy phải được coi như thắng lợi từng bước. Chúng ta chưa giành được thắng lợi sau cùng của công cuộc chống cộng vì tự do dân chủ cho đất nước, không phải vì Việt quốc đã chống cộng bảo thủ hay cấp tiến mà vì “Lực bất tòng tâm”, “Thời thế, thế thời phải thế” khó mà làm khác hơn được. Thự tế Việt quốc đã phải chiến đấu trong hoàn cảnh thất thế, với tương quan lực lượng không cân sức với Việt cộng. Trong khi Hoa Kỳ và các nước bạn đồng minh năm xưa trong cuộc chiến tranh Quốc- Cộng (1954-1975) nay đã đổi chiều và đi vào thực hiện một chiến lược toàn cầu mới (Thị trường hóa và dân chủ hóa toàn cầu), nên sách lược chống cộng hậu Chiến Tranh Lạnh đã có khác (*Tiêu vong*

cộng sản trong “**Môi trường mật ngọt kinh tế thị trường**” hiện nay, khác với tiêu diệt cộng sản trong “**môi trường mật đắng chiến tranh**” trong thời kỳ Chiến Tranh Lạnh). Thắng lợi sau cùng của Việt quốc sớm hay muộn đều tùy thuộc chủ yếu vào tiến trình thực hiện sách lược này. Chúng ta chỉ cần giữ vững tư thế của phe cầm ngọn cờ chính nghĩa trong tay.

Vì vậy chúng ta không thể nóng vội cấp tiến quá đà (*cực đoan*), lợi bất cập hại như nhóm Nghị viên Al Hoàng mới làm và dự định sẽ tiếp tục làm, sẽ rơi vào ý đồ đen tối của Việt cộng, sẽ thất bại như những người đi trước (*Bùi Duy Tâm, Nguyễn Cao Kỳ, Trần Trường, Nguyễn Phương Hùng...*), bất lợi cho sự nghiệp chống cộng vì tự do, dân chủ cho đất nước.

Việt quốc thuộc mọi khuynh hướng chống cộng cần xác tín rằng: Thắng lợi sau cùng của sự nghiệp chống cộng vì tự do dân chủ cho Quê Mẹ Việt Nam đã là một tất yếu, sớm muộn rồi đây Việt quốc cũng sẽ thành đạt như một tất yếu. Vì chúng ta là phe có chính nghĩa tất thắng. Chúng ta không thể vì nóng vội, phải quy lụy phe nguy nghĩa Việt cộng, làm bất cứ điều gì duy ý chí, để mong chuyển hóa họ, thực tế đã không thành mà còn vô tình giúp Việt cộng thành đạt ý đồ kéo dài thời gian độc quyền thống trị độc tài toàn trị (*vì Việt cộng không thực tâm và không thiện chí*) lại còn làm mất uy thế của Việt quốc bao lâu nay vẫn nắm chính nghĩa, chân lý trong tay.

Vậy thì, điều tốt nhất cần làm và phải làm bây giờ, theo thiện ý, là mọi khuynh hướng chống cộng cần chấm dứt mọi sự xung đột, chống phá, “chụp mũ cối” (*Việt cộng, Việt gian...*) cho nhau. Thay vào đó là tìm cách thống nhất toàn lực quốc gia chống cộng đề cùng hoạch định và thực hiện một sách lược chống cộng chung hữu hiệu, phù hợp với sách lược chống cộng bao lâu nay của Hoa Kỳ và các cường quốc dân chủ tư bản. Nhưng luôn nhớ rằng mục tiêu và lợi ích của Hoa Kỳ khác chúng ta, nên cần phải giữ vững uy thế đấu tranh chính nghĩa của mình, nên cũng có khác biệt với Hoa Kỳ và các nước dân chủ tư bản trong cách ứng xử với Việt cộng.

Nếu không thể thống nhất được trong một tổ chức chống cộng duy nhất (**Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc Gia Chống Cộng Vì Dân Chủ Cho Việt Nam...**) thì ít ra các khuynh hướng chống cộng cần kiện toàn về tổ chức (**Thành lập Liên Minh Các Lực Lượng Đấu Tranh Vì Dân Chủ Cho Việt Nam...**), để cùng hoạch định sách lược chống cộng riêng phù hợp, hiệu quả, tôn trọng sách lược chống cộng riêng của nhau, hợp đồng đấu tranh để sớm đưa sự nghiệp chống cộng vì tự do dân chủ cho Quê Mẹ Việt Nam đến thắng lợi sau cùng.

Thiện Ý

Houston, ngày 25-12-2012